

Stichting die zomeractiviteiten aan het strand aanbiedt aan kinderen is geen anbi

Hof Amsterdam 25 juli 2013, 12/00456, ECLI:NL:GHAMS:2013:2271, MK I, Uitspraak Hof

Belastingjaar/tijdvak 2011

Trefwoorden anbi

- Artikel 41a, Uitv.reg. IB 2001
- Artikel 6.33, Wet IB 2001

Samenvatting

Belanghebbende organiseerde voor kinderen uit de stad buiten(dag)recreatie op en rond het strand. Zij beschikte over eigen grond en gebouwen en zij huurde een nabijgelegen strandperceel. In 2009 heeft de gemeente aan belanghebbende een bouwvergunning verleend om op haar terrein een nieuw gebouw te realiseren, bestaande uit tien woningen (appartementenrechten), een ruimte voor kinderopvang en een ruimte voor de zomerrecreatie-activiteiten voor kinderen. Het hof is van oordeel dat bij de activiteiten van belanghebbende het spel- en vermakelijkheidselement zozeer op de voorgrond staat, dat zij niet rechtstreeks en (nagenoeg) uitsluitend het algemeen belang dienen. Haar doelstelling en werkzaamheden richten zich niet (nagenoeg) uitsluitend op kinderen met een moeilijke achtergrond. Belanghebbende dient veeleer het particuliere belang van alle kinderen die uiteindelijk aan deze activiteiten zullen deelnemen, welk belang is gelegen in het voorzien in hun behoefte aan spel en vermaak. Weliswaar hebben de activiteiten een gunstig maatschappelijk neveneffect en hebben ze een educatief element, maar de activiteiten zelf dienen daardoor niet rechtstreeks en (nagenoeg) uitsluitend het algemeen belang. Belanghebbende kan dan ook niet als een anbi worden aangemerkt. (Hoger beroep ongegrond.)

Commentaar (Molenaar)

Met deze uitspraak bevestigt Hof Amsterdam de uitspraak van Rechtbank Haarlem van 11 mei 2012 (niet gepubliceerd), maar doet dat wel op andere gronden. Ik verbaas me echter over de uitspraak, want ik zou denken dat een stichting die zomeractiviteiten op het strand voor kinderen tussen vier en twaalf jaar organiseert in het algemeen belang werkt. Vreemd dat het hof tot een andere conclusie komt.

Het hof neemt wel de goede weg naar zijn beslissing, want het overweegt 1. dat het nastreven van het algemeen belang vrijwel steeds betekent dat de particuliere belangen van individuen gediend zullen worden (zie hiervoor HR 13 januari 2012, nr. 10/03464, [NTFR 2012/158](#) (over de woningstichting) en HR 22 juni 2012, nr. 11/03215, [NTFR 2012/1573](#) (over een wijkcentrum)), en 2. dat het Minerva-arrest (HR 12 oktober 1960, BNB 1960/296 (over een studentenvereniging)) niet van toepassing is, omdat een vereniging leden heeft en dus voor de eigen kring organiseert, terwijl een stichting haar activiteiten naar buiten richt en dus voor derden werkt.

Maar ik begrijp niet hoe het hof vervolgens kan beslissen dat het niet in het algemeen belang zou zijn dat het spel- en vermakelijkheidselement overheerst in de zomeractiviteiten aan het strand. Het gaat hier om kinderen tussen vier en twaalf jaar, volgens mij moeten die in hun opvoeding vooral heel veel met elkaar spelen. En het zijn stadskinderen, waarvoor de zomeractiviteiten aan zee bijdragen aan de verbreding van hun blikveld. Het lijkt me juist heel goed voor de vorming van die jonge kinderen dat ze zich zo in de zomer kunnen uiten, dat is een onvergetelijke belevenis die een goede basis vormt voor hun latere leven, dat nog serieus genoeg zal gaan worden.

Verder mis ik in de overwegingen van het hof de invloed van het feit dat de stichting financieel wordt ondersteund met subsidies van drie gemeentes en donaties van instellingen. Klaarblijkelijk vinden dus zowel de overheid als de fondsen dat de activiteiten van deze stichting zo in het algemeen belang zijn dat het die ondersteuning verdient. De ambtenaren van de gemeentes en de medewerkers van de fondsen hebben veel meer kennis van jeugdzorg dan (met alle respect) drie fiscale rechters, dus ik had graag bijvoorbeeld het gemeentelijk beleid hier meegewogen gezien. Vreemd ook dat de belastinginspecteur in de aanvraagprocedure niet naar het beleid van zijn ambtelijke collega's gekeken heeft. Men moet toch zo realistisch zijn dat anderen soms meer verstand van een onderwerp kunnen hebben.

Verder mis ik dat de Geefwet van 2012 niet in de overwegingen is meegenomen. Tegenwoordig wordt in art. 5b, lid 3, AWR het begrip 'algemeen nut' nader ingevuld en daarbij worden zowel 'welzijn' als 'jeugd- en ouderenzorg' genoemd. In de artikelsgewijze toelichting op de Geefwet staat dat met de nadere inkadering van het anbi-begrip geen beleidswijziging is beoogd, dus het hof had de uitgebreide bespreking van 'welzijn' en 'jeugd- en ouderenzorg' in zijn beslissing over een aanvraag van vóór 2012 moeten meewegen.

Bij elkaar vind ik dit dus een onbegrijpelijke uitspraak. Een gemiste kans ook, want met de Geefwet wil de overheid fiscaal stimuleren dat de vermindering van haar subsidies wordt opgevangen door meer filantropie en vrijgevigheid van particulieren, maar als deze stichting geen anbi-status heeft, kan het niets met die benadering.